

**ՀԱՆՐԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՄԱՌՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ
ՈՐՈՇՈՒՄԸ**

**ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱԳԱՅԻ ԹԵԿՆԱԾՈՒՆԵՐ ՏԻԳՐԱՆ ԿԱՐԱՊԵՏՅԱՆԻ
ԵՎ ԼԵՎՈՆ ՏԵՐ-ՊԵՏՐՈՍՅԱՆԻ ԴԻՄՈՒՄՆԵՐԻ ՀԻՄԱՆ ՎՐԱ ՀՀ
ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ ԸՆՏՐԱԿԱՆ ՀԱՆՉԱԺՈՂՈՎԻ 2008 ԹՎԱԿԱՆԻ ՓԵՏՐՎԱՐԻ
24-Ի՝ «ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱԳԱՅ ԸՆՏՐՎԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ» ԹԻՎ 24-Ա
ՈՐՈՇՈՒՄԸ ՎԻՃԱՐԿԵԼՈՒ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾՈՎ**

Քաղ. Երեւան

8 մարտի 2008թ.

Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանը՝ կազմով.
Գ. Հարուլյունյանի (նախագահող), Կ. Բալայանի, Տ. Դանիելյանի (գեկուցող),
Ֆ. Թոխյանի (գեկուցող), Վ. Դովհիաննիսյանի, Զ. Ղուկասյանի, Ռ. Նազարյանի
(գեկուցող), Ռ. Պապյանի,

մասնակցությամբ՝

դիմող կողմից՝ Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Տ. Կարապետյանի,
նրա ներկայացուցիչներ Ա. Ղազարյանի, Ռ. Սրբեանյանի,

դիմոդ կողմից՝ Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Լ. Տեր-Պետրոսյանի,
նրա ներկայացուցիչներ Ա. Զեյնալյանի, Վ. Գրիգորյանի, Պ. Օհանյանի,

գործով որպես պարասիանող կողմ ներգրավված՝ ՀՀ կենդրոնական ընդրա-
կան հանձնաժողովի ներկայացուցիչներ՝ կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովի
նախագահ Գ. Ազարյանի, կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովի քարտուղար
Ա. Բախչագուլյանի, փաստաբան Դ. Մանթաշյանի,

որպես հարակից պարասիանող ներգրավված՝ ՀՀ դատախազության
ներկայացուցիչներ՝ ՀՀ գլխավոր դատախազի փեղակալ Ա. Թամազյանի, ՀՀ
դատախազության ավագ դատախազ Կ. Փիլոյանի, ՀՀ դատախազության պետական
շահերի պաշտպանության վարչության դատախազ Դ. Դավթյանի, ՀՀ կառա-
վարությանն առընթեր՝ ՀՀ ոստիկանության ներկայացուցիչներ՝ ՀՀ ոստիկանության
պետի առաջին փեղակալ Ա. Մահիկեսյանի, ՀՀ կառավարությանն առընթեր՝ ՀՀ

ոսդիկանության պերի գեղակալ, քննչական գլխավոր վարչության պետ Գ. Դամբարձումյանի, Շեռուսպատեսության եւ ռադիոյի ազգային հանձնաժողովի ներկայացուցիչ՝ Շեռուսպատեսության եւ ռադիոյի ազգային հանձնաժողովի նախագահ Գ. Ամայանի, նույն հանձնաժողովի լիցենզավորման եւ մեթոդական վարչության լիցենզավորման բաժնի պետ Ա. Արզումանյանի, ինչպես նաև հանձնաժողովի ծրագրերի մոնիթորինգի եւ վերահսկողության վարչության առաջարկար մասնագետ Լ. Շահրազյանի,

«Սահմանադրական դադարանի մասին» ՀՀ օրենքի 74 հոդվածի 5-րդ մասի հիմքով որպես երրորդ անձ ներգրավված՝ Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Ս. Սարգսյանի ներկայացուցիչներ՝ ՀՀ Ազգային ժողովի պետական-իրավական հարցերի մշղական հանձնաժողովի նախագահ Դ. Տարությունյանի եւ իրավաբան Կ. Պետրոսյանի,

համաձայն Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 51 հոդվածի 5-րդ մասի, 100 հոդվածի 3.1. կետի, 101 հոդվածի 9-րդ կետի, «Սահմանադրական դադարանի մասին» ՀՀ օրենքի 25 եւ 74 հոդվածների,

դրնբաց նիստում բանավոր ընթացակարգով քննեց «Հանրապետության Նախագահի թեկնածուներ Տիգրան Կարապետյանի եւ Լեւոն-Տեր Պետրոսյանի դիմումների հիման վրա՝ ՀՀ կենդրոնական ընդունական հանձնաժողովի 2008 թվականի փետրվարի 24-ի՝ «Հանրապետության Նախագահ ընդունական մասին» թիվ 24-Ա որոշումը վիճարկելու վերաբերյալ» գործը:

Գործի քննության առիթ են հանդիսացել Հանրապետության Նախագահի թեկնածուներ Տ. Կարապետյանի՝ 27.02.2008թ. եւ Լ. Տեր-Պետրոսյանի՝ 29.02.2008թ. դիմումները սահմանադրական դադարան:

Սահմանադրական դադարանը 2008 թվականի փետրվարի 28-ի աշխարհարգային որոշմամբ քննության է ընդունել Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Տ. Կարապետյանի դիմումը: Միաժամանակ, այդ աշխարհակարգային որոշմամբ, դեկավարվելով «Սահմանադրական դադարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 74 հոդվածի 4-րդ մասով, որպես պարասիստ կողմ է ներգրավվել ՀՀ կենդրոնական ընդունական հանձնաժողովը, որպես հարակից պարասիստ ներգրավվել է ներգրավվել ՀՀ դադարական գործությունը, ՀՀ կառավարությանն առընթեր ՀՀ ոսդիկանությունը, Շեռուսպատեսության եւ ռադիոյի ազգային հանձնաժողովը: Սահմանադրական դադարանի 2008թ. մարտի 1-ի աշխարհակարգային որոշմամբ քննության է ընդունվել Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Լ. Տեր-Պետրոսյանի դիմումը: Հանրապետության Նախագահի

թեկնածուներ L. Steir-Պետրոսյանի եւ S. Կարապետյանի դիմումների հիման վրա քննության ընդունված գործերը, «Սահմանադրական դադարանի մասին» ՀՀ օրենքի 39 հոդվածին համապատասխան, 2008թ. մարտի 1-ի աշխաբակարգային որոշմամբ միավորվել են՝ դադարանի նույն նիստում քննելու համար։ Սահմանադրական դադարանի 2008թ. մարտի 1-ի աշխաբակարգային որոշմամբ, «Սահմանադրական դադարանի մասին» ՀՀ օրենքի 74 հոդվածի 5-րդ մասին համապատասխան, որպես երրորդ անձ է ներգրավվել 2008թ. փետրվարի 19-ի Հանրապետության Նախագահի ընդունություններում Հանրապետության Նախագահի թեկնածու U. Սարգսյանը։

Լսելով գործով գեկուցողների համարեղ գեկույցը, կողմերի ներկայացուցիչների բացադրությունները, ուսումնասիրելով ու համադրելով նրանց կողմից ներկայացված փաստարկներն ու հակափաստարկները, ինչպես նաև հետազոտելով դիմումները եւ գործում առկա մյուս փաստաթղթերը, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դադարանը **Պ Ա Ր Զ Ե Յ**։

1. Հանրապետության Նախագահի ընդունությունն անցկացվել է 2008 թվականի փետրվարի 19-ին՝ Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 51 հոդվածում նախագետաված ժամկետում։ Հայաստանի Հանրապետության ընդրական օրենսգրքի 15 հոդվածին համապատասխան քվեարկությունը կազմակերպելու եւ քվեարկության արդյունքներն ամփոփելու նպատակով հանրապետության դատարանը կազմակերպվել է թվով 1923 ընդրական դեղամաս։ Ընդունությունների կազմակերպման եւ անցկացման նպատակով Հայաստանի Հանրապետության ընդրական օրենսգրքի 17¹ հոդվածով նախագետաված կարգով հանրապետության դատարանը կազմավորվել է 41 ընդրապարագը։ Նույն օրենսգրքի 31 հոդվածին համապատասխան կազմավորվել է ընդրական հանձնաժողովների եռասպիճան համակարգ՝ կենտրոնական ընդրական հանձնաժողով, ընդրապարագը ընդրական հանձնաժողովներ եւ դեղամասային ընդրական հանձնաժողովներ։ Ընդունությունների ողջ գործընթացը կազմակերպվել եւ վերահսկվել է կենտրոնական ընդրական հանձնաժողովը։

2. ՀՀ կենտրոնական ընդրական հանձնաժողովը 2008 թվականի փետրվարի 24-ին ամփոփել է Հանրապետության Նախագահի 2008 թվականի փետրվարի 19-ի ընդունության արդյունքները։ Համաձայն կենտրոնական ընդրական հանձնաժողովի կողմից սահմանադրական դադարան ներկայացված ամփոփիչ արձանագրության՝ քվեաթերթիկում ընդգրկված 9 թեկնածուներին կողմ քվեարկված քվեաթերթիկների ընդհանուր թիվը կազմել է 1.632.666, որը Հանրապետության Նախագահի

թեկնածուների միջեւ բաշխվել է հետևյալ համամասնությամբ. Ա. Բաղդասարյան՝ 272.427 ձայն, Ա. Գեղամյան՝ 7.524 ձայն, Տ. Կարապետյան՝ 9.792 ձայն, Ա. Նարությունյան՝ 2.892 ձայն, Վ. Շովիաննիայան՝ 100.966 ձայն, Վ. Մանուկյան՝ 21.075 ձայն, Ա. Մելիքյան՝ 4.399 ձայն, Ս. Սարգսյան՝ 862.369 ձայն, Լ. Տեր-Պետրոսյան՝ 351.222 ձայն:

Վերոհիշյալ արդյունքների հիման վրա եւ ղեկավարվելով ՀՀ ընդունական օրենսգրքի 83-րդ հոդվածով եւ 84-րդ հոդվածի 1-ին կետով՝ ՀՀ կենդրոնական ընդունական հանձնաժողովն ընդունել է իր 2008թ. փետրվարի 24-ի թիվ 24-Ա որոշումը, համաձայն որի Հանրապետության Նախագահ է ընդունել Սերժ Ազարյանը:

3. Դիմելով սահմանադրական դադարան՝ դիմոները գգնում են, որ անհրաժեշտ է անվավեր ճանաչել ՀՀ կենդրոնական ընդունական հանձնաժողովի 24.02.2008թ. թիվ 24-Ա որոշումը եւ անվավեր ճանաչել Հանրապետության Նախագահի 2008թ. փետրվարի 19-ին անցկացված ընդունական արդյունքները:

Ըստ դիմոն՝ Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Տ. Կարապետյանի՝ 2008թ. փետրվարի 19-ի նախագահական ընդունական վերաբերյալ միջազգային դիմուրդական առաքելությունն արձանագրել է մի շարք էական խախումներ, որոնք հիմք են դաշտական վիճակելու ՀՀ կենդրոնական ընդունական հանձնաժողովի 24.02.2008թ. թիվ 24-Ա որոշումը եւ ընդունական արդյունքները: Որպես խախումներ, մասնավորապես, մարդու առաքելության կողմից արձանագրվածն այն մասին, որ անհավասար պայմաններ են սպեղծվել թեկնածուների միջեւ, ընդունական հանձնաժողովների ղեկավար եռյակների մեծամասնության կազմը հնարավորություն է դաշտական վիճակելու մեջ քաղաքական ուժի կողմից ընդունական վերաբերյալ կազմակերպման վերահսկողությունը, արձանագրվել են մի քանի հարձակումներ նախընդունական գրասենյակների վրա, Շեռուարագրեսության եւ ռադիոյի ազգային հանձնաժողովը համարժեք կերպով չի իրականացրել լրաբարձրացներին վերահսկելու իր լիազորությունը, հավաքվել են անձնագրային փոխական հարակումներ ընդունական վերաբերյալ սահմանադրական դադարան, դիմումին կցելով միայն ընդունական վերաբերյալ միջազգային դիմուրդական առաքելության՝ 2008թ. փետրվարի 19-ի Հանրապետության Նախագահի ընդունական վերաբերյալ նախնական գեկույցը:

4. Դիմող՝ Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Լ. Տեր-Պետրոսյանի ներկայացուցիչների պնդմամբ Հանրապետության Նախագահի 2008 թվականի փետրվարի 19-ի ընդունության նախապատրաստման եւ անցկացման ընթացքում դեղի են ունեցել այնպիսի ընդրախախումներ, որոնք խախտել են ՀՀ Սահմանադրության 4-րդ հոդվածում ամրագրված՝ ընդրական իրավունքի հիմնական սկզբունքները:

Ըստ դիմող կողմի՝ ընդրական իրավունքի համընդհանրության սկզբունքի խախումը դրսեւորվել է նրանում, որ ՀՀ ընդրական օրենսգրքի 1-ին հոդվածի 5-րդ մասով սահմանափակվել է արդասահմանում բնակվող կամ գրնվող բազմահազար ՀՀ քաղաքացիների ընդրական իրավունքը՝ խախտելով ՀՀ Սահմանադրության 30 եւ 43 հոդվածները:

Դիմողի կարծիքով՝ որպես համընդհանուր ընդրական իրավունքի խախուման դրսեւորում է նաև ընդրողների ռեգիստրում շուրջ 80.000 քաղաքացիների «ծննդյան ամսաթիվը, ամիսը եւ տարին» սյունակում ամսաթիվը եւ ամիսը «00.00» նշելը:

Դիմողի կարծիքով՝ հազարավոր քաղաքացիներ միաժամանակ ընդգրկված են եղել հիմնական եւ լրացուցիչ ցուցակներում ու քվեարկել են կրկնակի անգամ, քվեարկության օրը կրկնակի քվեարկություններ են իրականացվել անձնագրի մեջ վերջին էջին հաջորդող կազմի ներսի ներդիր էջերի միջոցով՝ դրանց վրա քվեարկությանը մասնակցելու մասին դրոշմակնիք դնելու միջոցով:

Ի հիմնավորումն հավասար ընդրական իրավունքի խախուման՝ դիմողը, մասնավորապես, ներկայացրել է հետեւյալ փաստարկները.

- ՀՀ ընդրական օրենսգրքում ընդունությունների նշանակմանը հաջորդող եւ նախընդրական քարոզության սկզբին նախորդող ժամանակահարվածի համար հարակ իրավական հիմքերի բացակայության հետեւանքով՝ ընդրված հոչակված թեկնածուի համար սպեղծվել է նախընդրական քարոզության վաղաժամկեպ մեկնարկի հնարավորություն, ինչը խախտել է դիմողի եւ ընդրված հոչակված թեկնածուի միջեւ հավասարությունը՝ հօգուտ վերջինիս,

- ի խախումն ՀՀ ընդրական օրենսգրքի՝ Հանրապետության Նախագահը եւ՝ նախընդրական քարոզությանը նախորդող ժամանակահարվածում, եւ՝ նախընդրական քարոզության ընթացքում հանդես է եկել ընդրված ճանաչված թեկնածուի օգին կարարվող քարոզությամբ, ինչպես նաև դիմողի նկարմամբ հակառակոզությամբ,

- այնպիսի պայմաններում, երբ ՀՀ Նախագահի թեկնածու Ս. Սարգսյանը, ընդունությունների ընթացքում շարունակել է կարարել իր աշխարհանքային պարտականությունները որպես ՀՀ վարչապետ, սպեղծվել են իրական հնարավորություններ

թեկնածուների միջեւ հավասարությունը հօգուփ այդ թեկնածուի խախտելու համար: Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Սերժ Սարգսյանը շարունակել է իրականացնել ՀՀ վարչապետի դիրքում գործադիր իշխանության ղեկավարի իր լիազորությունները՝ առանց դրանց հայեցողական իրականացման նկատմամբ վերահսկողության՝ օգտագործելով իր պաշտոնեական դիրքի առավելություններն ի շահ իր անձի ընդունակության եւ ի վնաս Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Լեւոն Տեր-Պետրոսյանի:

Ազար ընդունակության դիրքունքի իրավունքի խախտման առնչությամբ դիմողը, մասնավորապես, մաքնանշել է նախընդունական քարոզության ընթացքում տեղի ունեցած, իր կարծիքով, հետևյալ բնույթի ընդունակությունները.

- 31.01.2008թ. եւ 17.02.2008թ. Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Սերժ Սարգսյանի նախընդունական քարոզությանը ներգրավվել է կրոնական կազմակերպություն՝ ի դեմս Հայաստանյաց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցու Արարագյան Հայրապետական թեմի առաջնորդը, ինչի արդյունքում, ըստ դիմողի, խախտվել է ՀՀ ընդունական օրենսգրքի 18 հոդվածի 4-րդ մասի 3-րդ կերպը եւ Սահմանադրության 8.1. հոդվածի 1-ին մասը,

- ՀՀ զինված ուժերի հրամանափարական պաշտոններ գրադարձնող երկու սպաներ՝ ի խախտումն ՀՀ ընդունական օրենսգրքի, կափարել են հրապարակային եւ պաշտոնական հայդարարություններ Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Սերժ Սարգսյանի օգտին,

- Հանրային հետուափառնկերության «Հայլուր» լրագրական ծրագրով եթեր է հեռարձակվել Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Սերժ Սարգսյանի՝ աշխագանքային խմբի գրասենյակ կափարած այցը լուսաբանող ռեպորտաժ, ինչը հանդիսացել է նախընդունական քարոզության սահմանված կարգի խախտում: Նշված աշխագանքային խումբն սպեղծվել է ՀՀ վարչապետի 2007թ. դեկտեմբերի 4-ի թիվ 855-Ա «Աշխագանքային խումբ սպեղծելու մասին» որոշմամբ: Ըստ դիմողի՝ այս խմբի սպեղծմամբ օգտագործվել է Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Ս. Սարգսյանի՝ որպես վարչապետ ունեցած դիրքը, եւ այդ խմբի կողմից նրա անունից պետական միջոցների հաշվին գարաբնույթ եւ զանգվածային ծառայություններ են մարուցվել քաղաքացիներին,

- հեռարձակվող 8 ալիքների կողմից 21.01.2008թ. մինչեւ 30.01.2008թ. ընկած ժամանակահավածում երկու թեկնածուների հիշապակումներից Սերժ Սարգսյանն զգալի մեծամասնությամբ դրական է ներկայացվել, իսկ Լեւոն Տեր-Պետրոսյանը՝ բոլոր դեպքերում բացասական, հեռարձակվող մի քանի ալիքների կողմից երկու

թեկնածուների լուսաբանման ժամանակ հավասարակշռություն չի ապահովվել, եթերաժամանակը բաշխվել է ոչ հավասար ձեւով: Դիմողը, ի հիմնավորումն իր այն պնդման, որ Էլեկտրոնային զանգվածային լրաբառության միջոցների կողմից խախտվել է օրինականության, հավասարության եւ ազարության սկզբունքը, վկայակոչել է ԵԱՀԿ/ԺՆՄԻԳ ընդունելու 19-ին Սեպտեմբերի դիմումական առաքելության գեկույցը եւ Երեւանի մամուլի ակումբի սույն թվականի փեքրվարի 14-ին հրապարակած միջանկյալ հաշվեկիցությունը,

- ըստ դիմողի՝ իրականացվել է արգելված քարոզություն, որն էլ, իր հերթին, դրսեւորվել է նրանում, որ 2008թ. փեքրվարի 18-ին եւ 19-ին Սեպտեմբերի քարոզական պաստառները շարունակվել են պահպանվել Երեւանի բոլոր քարոզական վահանակների վրա, ինչպես նաև հեռուստաերիալի հերոսների միջոցով իրականացվել է թաքնված քարոզություն:

Դիմողը գրնում է նաև, որ պետքական եւ գրեղական ինքնակառավարման մարմինների կողմից միջոցներ են ձեռնարկվել Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Լեւոն Տեր-Պետրոսյանի կամ նրա կողմնակիցների հանդիպումները խոչընդունակություն, այդ թվում՝ կողմնակիցներին ծեծելու միջոցով, հանդիպումներում ընդունելու մասնակցության ասդիմանն արհեստականորեն փոքրացնելու համար, եւ, հակառակ՝ Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Սեպտեմբերի կամ նրա կողմնակիցների հանդիպումների ժամանակ՝ այդ հանդիպումներում առանց ծնողների գիտության ընդգրկելով դպրոցահասակ երեխաների կամ աշխատանքից կորելով՝ աշխատանքային կոլեկտիվների:

Գնահատելով քաղաքացիների ազար ընդունելու համար փաստերը՝ դիմում գրնում է, որ խախտվել է ՀՀ Սահմանադրության 2-րդ հոդվածը, համաձայն որի՝ ժողովուրդն իր իշխանությունն իրականացնում է ազար ընդունելու միջոցով, ինչպես նաև խախտվել են Մարդու իրավունքների եւ հիմնարար ազարությունների պաշտպանության մասին եվրոպական կոնվենցիայի 1-ին արձանագրության 3-րդ հոդվածում ամրագրված՝ մասնակից պետությունների՝ ազար ընդունելու անցկացնելու պարբավորությունը, ՀՀ ընդունելու օրենսգրքի 1-ին հոդվածի, 18-րդ հոդվածի պահանջները:

Դիմումը գրնում է, որ առկա են նաև ֆինանսական կարգապահության սկզբունքի խախտումներ: Մասնավորապես, Սեպտեմբերի նախընդունական հիմնադրամին, ի խախտումն ՀՀ ընդունելու օրենսգրքի 25 հոդվածի, մուծումներ են կարարել պետքական բաժնեմաս ունեցող ծեռնարկություններ, որոնց բաժնեհավաք կապիտալում 30 տոկոսից ավելին կազմում են օպարերկրյա միջոցները (օրինակ՝

«Հայմուսգազարդ» ՓԲԸ-ն), ինչպես նաև Սերժ Սարգսյանը գերազանցել է նախընդունական քարոզության համար օրենքով նախադասկած առավելագույն գումարի չափը:

Դիմողի պնդմամբ՝ ինչպես դիմում-բողոքների քննարկումը կենդրոնական ընդունական հանձնաժողովում, այնպես էլ հայցերի քննությունը ՇՎ վարչական դատարանում կրել է ձեւական բնույթ, ինչի արդյունքում պաշտպանության այդ միջոցները եղել են ոչ արդյունավեպ: Մասնավորապես, առանձին դիմում-բողոքներ ընդհանրապես քննության առարկա չեն դարձել կամ քննվել են ոչ պարզած կերպով: Դիմում-բողոքների քննության ընթացքում չի հարգվել վարչական վարույթի ընթացքում լսվելու՝ դիմողի իրավունքը, չի ապահովվել դրանց քննության իրապարակայնությունը, հանձնաժողովի որոշ անդամներ դիմում-բողոքների քննարկման օրվա մասին չեն ծանուցվել, անց են կացվել դրանիվ քննարկումներ՝ հնարավորություն չփալով ԶԼՄ-ներին ներկա գրնվելու քննարկումներին: Այս կապակցությամբ դիմողը վկայակոչում է ԵԱԴԿ/ԺՆՄԻԳ ընդունական դիմում-բողոքների դիմում-բողոքների քննության գեկույցը, որի համաձայն՝ կենդրոնական ընդունական հանձնաժողովում դիմում-բողոքների քննության ընթացքը կասկածի վակ է դնում դիմողի համար այդ իրավական պաշտպանության միջոցի արդյունավեպությունը:

Դիմողը գրնում է, որ ԿՀՀ-ի վիճարկվող՝ 24.02.2008թ. թիվ 24-Ա որոշումն ընդունվել է ի խախտումն ՇՎ ընդունական օրենսգրքի 63² հոդվածի 3-րդ, 83 հոդվածի 1-ին և 86 հոդվածի 2-րդ կեփերի պահանջների, ինչը, մասնավորապես, դրսեւորվել է հետևյալում.

ԿՀՀ-ն իր 24.02.2008թ. նիստում չի քննարկել իրեն ներկայացված ավելի քան 60 դիմում-բողոքներում եւ ՇՎ վարչական դատարանում գրնվող համապատասխան ընդունական գործերում առկա՝ ՇՎ ընդունական օրենսգրքի խախտումների վերաբերյալ գեղեկությունները,

հաշվի չեն առնվել ընդունական նախապարագման եւ անցկացման ընթացքում գեղի ունեցած ընդունական գրնվող կարող էին ազդել ընդունական արդյունքների արդյունքների վրա,

վիճարկվող որոշումը կայացնելիս ԿՀՀ-ի կողմից անդեսվել են իրեն ուղղված մի շարք դիմումներ եւ դատական վիճարկումներում գրնվող գործեր,

վիճարկվող որոշումը ԿՀՀ-ի կողմից մինչեւ օրենքով սահմանված 7-օրյա ժամկեփի լրանալն ընդունելը հնարավորություն չի ընձեռել դիմողին իրականացնել իր իրավունքների պաշտպանությունը,

վիճարկվող որոշումն ընդունվել է այն պայմաններում, եթե ՀՀ վարչական դատարան ներկայացված ընդունված վերաբերյալ հայցադիմումը դեռևս քննության առարկա չի դարձվել:

Դիմողը գփնում է նաև, որ քվեարկության ընթացքում եւ քվեարկության արդյունքներն ամփոփելիս նույնպես դեղի են ունեցել դարաբնույթ ընդունվածություններ՝ մաքնանշելով ինչպես իր, այնպես էլ այլ թեկնածուների վսփահված անձանց դիմում-բողոքները, վերահաշվարկի պահանջի վերաբերյալ դիմումները՝ ուղղված ընդունվածություններին ընդունված հանձնաժողովներին եւ ԿԸՆ-ին: Մասնավորապես, դրանք վերաբերում են դիմողի վսփահված անձանց գնահարմանը իրենց իրավունքների որոշակարմանը, նրանց համար սփեղծված խոչընդուներին, լցոնման դեպքերին, ձայների սխալ հաշվարկմանը, քվեարկության գաղփնիությունը չափահովելուն, առանձին դեղամասերում, մասնավորապես, զինվորականների քվեարկության դեպքում, դեղի ունեցած բաց քվեարկությանը, ընդունվածությունը երեւությին: Դիմողը գփնում է նաև, որ դեղամասային ընդունված հանձնաժողովների՝ քվեարկության արդյունքներն ամփոփելու վերաբերյալ արձանագրությունների ելակեպային դաշտում փոփոխվել են ԿԸՆ-ի կողմից, առանձին դեղամասային ընդունված հանձնաժողովների նիստերը, ի խախտումն ՀՀ ընդունված օրենսգրքի 61 հոդվածի 5-րդ մասի, ընդհապվել են:

Դիմոդը պնդում է, որ թվով 167 ընդունված դեղամասերում ներկայացրել է քվեարկության արդյունքներն անվավեր ճանաչելու պահանջ, որոնց ընդունվածություններին ընդունված հանձնաժողովներն ընդհանրապես չեն անդրադարձել կամ էլ կայացրել են դրանք մերժելու վերաբերյալ չպարբռառաբանված որոշումներ՝ չափահովելով դիմոդի մասնակցության իրավունքը: Թվով 35 դեղամասերում ներկայացրել է վերահաշվարկի պահանջներ, որոնք կամ մնացել են անարձագանք, կամ մերժվել են, ըստ նրանց, անհիմն պարբռառաբանությամբ:

Ըստ դիմոդի՝ իր կողմից մաքնանշված ընդունված ունեցել են կազմակերպված, զանգվածային, կրկնվող ու պարբերական բնույթ եւ այդ պայմաններում խախտվել են ՀՀ Սահմանադրության 4-րդ հոդվածով ամրագրված՝ ընդունված իրավունքի սկզբունքները:

Իր փասբարկները հիմնավորելու համար դիմոդ կողմը սահմանադրական դարարան է ներկայացրել դարբեր դիմում-բողոքներ, քվեարկության արդյունքների վերաբերյալ արձանագրություններ, ի պաշտպանություն ընդունված իրավունքի հարուցված դարական գործերի արդյունքում ընդունված դարական ակտեր,

մոնիպորինգի հաշվելություններ, դիմումների պատճենների գեկույցներ, գործադրություններ:

Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Լեւոն Տեր-Պետրոսյանը սահմանադրական դադարանում մասնավորապես շեշտեց նաև, որ ըստ Սահմանադրության 53.1. հոդվածի՝ ռազմական եւ արդակարգ դրության ժամանակ Հանրապետության Նախագահի ընդունություն չի անցկացվում, իսկ Հանրապետության Նախագահը շարունակում է իր լիազորությունների իրականացումը: Կողմը դրանից բխեցնում է, որ «Նախագահի ընդունություն» նշանակում է ընդունության ողջ գործընթացը՝ սկսած առաջադրումից մինչեւ բողոքարկման համար սահմանված ժամկետի ավարտը, այն է՝ սահմանադրական դադարանի որոշումը: Ենթե արդարացնելու համար ավարտը առաջանակում է, ապա ընդունությունները վավերական կամ օրինական չեն կարող համարվել:

5. Պարասխանող կողմը, անդրադառնալով ընդունության իրավունքի համընդիանության սկզբունքի խախումների վերաբերյալ դիմողների այն պնդումներին, թե ՀՀ Ազգային ժողովի կողմից ընդունված օրենքով արդասահմանում ընդունության սկզբունքը չսպեղծելը խախումների կողմից ընդունված օրենքով նախընդունության սկզբունքը», իսկ ՀՀ Ազգային ժողովի կողմից ընդունված օրենքով նախընդունության քարոզությանը նախորդող ժամանակահարվածի համար «հսկակ իրավական հիմքերի» բացակայությունը խախումների կողմից ընդունված օրենքով նախընդունության սկզբունքը», ինչպես նաև այն հարցադրմանը, որ Հանրապետության Նախագահը, ի խախումն ընդունության օրենսգրքի 18 հոդվածի 4-րդ մասի 1-ին կետի, ընդունության թեկնածուի օգբին բացահայտ քարոզություն է իրականացրել, գրնում է, որ.

- ընդունության օրենսգրքը չի նախապեսում բվեարկության կազմակերպում եւ անցկացում Հայաստանի Հանրապետության աշխարհագրական գործածքից դուրս, ուստի արդասահմանում ընդունության սկզբունքը չկազմակերպում ու բվեարկության չանցկացումն ընդունության օրենսգրքի խախումների չեն եւ չեն կարող հիմք հանդիսանալ ընդունության արդյունքներն անվավեր ճանաչելու համար,

- իրավաչափ նախընդունության քարոզությունն անց է կացվում բացառապես օրենքով սահմանված ժամկետներում եւ օրենքով սահմանված կարգով: Ընդունության օրենսդրությունը կարգավորում է բացառապես ընդունության հարաբերությունները եւ չի գործածում այլ բնույթի հարաբերությունների վրա, եթե դրանք նույնիսկ նմանություններ ունեն որոշ ընդունության հարաբերությունների հետ: Քաղաքացիների, կուսակցությունների կողմից մինչեւ նախընդունության քարոզության փուլն սկսվելն իրականացվող գործադրություն գործունեությունը, եթե նույնիսկ

նրանք ունեն նախընդրական քարոզության նշաններ, չեն համարվում նախընդրական քարոզություն: Քաղաքական քարոզությունը կամ քաղաքական գովազդը, ինչպես էլ որ մեկնաբանվեն, միեւնույն է, ընդրական օրենսգրքի իմաստով նախընդրական քարոզություն չեն,

- ընդրական օրենսգրքի 18-րդ հոդվածի 4-րդ մասի 1-ին կետի նորմը մեկնաբանելիս պետք է հաշվի առնել, որ խոսքը վերաբերում է պետրական մարմնի իրավասություններ իրականացնելու շրջանակներում նախընդրական քարոզություն իրականացնելու արգելքին: Իսկ հրապարակային ելույթը՝ Հանրապետության Նախագահի՝ որպես պետրական մարմնի, իրավասությունների կարգարում չէ, այլ քաղաքական գործունեություն:

Պարասխանող կողմը՝ անդրադառնալով նախընդրական քարոզության սահմանված կարգի խախումների վերաբերյալ դիմողների այն պնդումներին, թե կրոնական կազմակերպության կողմից քարոզություն է կարարվել, գրնում է, որ.

- Հայ առաքելական եկեղեցու Արքարարյան թեմի կազմակերպած միջոցառմանը որեւէ թեկնածուի նախընդրական կարգախոսը կրող անձանց մասնակցությունը որեւէ կերպ չի կարող նույնացվել կրոնական կազմակերպության կողմից քարոզություն կարարելու հետ, ինչպես նաև ՀՀ Սահմանադրությամբ եւ գործող օրենսդրությամբ երաշխավորված է կրոնի ազարությունը, միաժամանակ, Հանրապետության Նախագահի թեկնածուների համար այս ազարության դրսեւորումն արգելված չէ:

Պարասխանող կողմը, անդրադառնալով նախընդրական քարոզության փուլում ընդրական իրավունք ունեցող քաղաքացիների ազար ընդրությունների իրավունքի խախումն վերաբերյալ դիմոդների այն պնդումներին, թե կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովի կողմից նախընդրական քարոզության սահմանված կարգի նկարմամբ պարշաճ վերահսկողություն չի իրականացվել, գրնում է, որ կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովն իր կողեզիալ բնույթով պայմանավորված՝ նախընդրական քարոզության սահմանված կարգի նկարմամբ վերահսկողություն իրականացնելու համար օգբագործում է 4 եղանակ՝ հանձնաժողովի անդամների նախաձեռնությամբ, կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովի աշխարակազմի միջոցով, դիմումների, բողոքների քննության, ընդրապարագային ընդրական հանձնաժողովների կողմից ներկայացված վեղեկարվության միջոցով:

Ըստ պարասխանող կողմի՝ հանձնաժողովի անդամների կողմից նախընդրական քարոզության սահմանված կարգի խախում չի արձանագրվել: Կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովի համապարասխան աշխարակիցը

նախընդրական քարոզության սահմանված կարգի խախտումների վերաբերյալ կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովի առջև հարց չի քարձրացրել: Դիմումքողոքների մի մասը վերաբերել է նախընդրական քարոզության սահմանված կարգին եւ բոլոր դիմում-քողոքների մասին գրեղեկացվել են հանձնաժողովի բոլոր անդամները: Դիմումներում մարդնանշված փաստերի մի մասը հանձնաժողովը չի համարել որպես նախընդրական քարոզության սահմանված կարգի խախտում, մի մասը վերահասցեագրվել է կամ «Վարչարարության հիմունքների եւ վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքով սահմանված կարգով ներկայացվել այլ իրավասու մարմինների քննարկմանը: Ընդրափարածքային ընդրական հանձնաժողովների կողմից նախընդրական քարոզության սահմանված կարգի խախտման վերաբերյալ փաստեր կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովին չեն ներկայացվել:

Պարասխանող կողմը՝ անդրադառնալով արգելված քարոզության վերաբերյալ դիմողների այն պնդումներին, թե Երեւանի բոլոր քարոզական վահանակների վրա փակցված են մնացել թեկնածուի նկարով, քվեաթերթիկում նրա համարով եւ քվեարկության նշումով քարոզական պաստառները, հեռուստասերիալի հերոսների միջոցով թաքնված քարոզություն է իրականացվել Սերժ Սարգսյանի օգորին, գրնում է, որ.

- համաձայն ընդրական օրենսգրքի 18-րդ հոդվածի 5-րդ կետի՝ քվեարկության եւ դրան նախորդող օրերի ընթացքում նախընդրական քարոզություն կատարելու արգելքից բացառություն է արված հենց փապագիր՝ փակցված քարոզական նյութերի համար: Տեղամասային կենդրոնում չգրնվող քարոզական նյութերը քվեարկության օրը մնում են իրենց գրեղերում,

- հեռուստասերիալի հերոսների միջոցով Սերժ Սարգսյանի օգորին թաքնված քարոզության առնչությամբ դիմումում բավարար գրեղեկություններ ներկայացված չեն այդ հարցադրմանն անդրադառնալու համար:

Պարասխանող կողմը, անդրադառնալով ընդրակարգի դեմ խախտումների վերաբերյալ դիմողների այն պնդումներին, թե գրեղական ինքնակառավարման մարմինները եւ պետական մարմիններն օգրագործել են իրենց վարչական հնարավորությունները Տեր-Պետրոսյանի հանդիպումներին մարդկանց մասնակցությունը նվազեցնելու, իսկ Սերժ Սարգսյանի դեպքում՝ մեծացնելու համար, ՀՀ հարկային գրեսությունը ներգրավվել է ընդրական գործընթացներին, գրնում է, որ այդ փաստերը /եթե հասպարվեն/ կարող են պարունակել հանցագործության հավկանիշներ: Հաշվի առնելով այն հանգամանքը, որ կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովը օժբված չէ այդ փաստերի առկայություն բացահայտելու անհրաժեշտ իրա-

վունքներով եւ միջոցներով, նման բոլոր դեպքերի վերաբերյալ սպազված դիմումները վերահասցեազրվել են ՀՀ դափախազությանը:

Դափախանող կողմը, անդրադառնալով նախընդրական քարոզության ընթացքում վարչապետի դիրքի օգբագործման վերաբերյալ դիմուների այն պնդումներին, թե վարչապետի կողմից 2007 թվականի դեկտեմբերի 4-ին «Աշխափանքային խումբ սփեղծելու մասին» 855-Ա որոշմամբ սփեղծված աշխափանքային խումբը գործել է Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Սերժ Սարգսյանի անունից եւ դարաբնույթ ծառայություններ է մաքուցել պետական միջոցների հաշվին, որ դիմումները ձեւակերպված են եղել մշակված ձեւաթղթի վրա եւ դրանց հասցեափերն է «ՀՀ Նախագահի թեկնածու, ՀՀ վարչապետ Ս.Սարգսյանը», գրնում է, որ

- Հայաստանի Հանրապետության վարչապետին ուղղված դիմումներում Հայաստանի Հանրապետության վարչապետի պաշտոնից զար այլ կարգավիճակի մաքրնանշումը «Վարչարարության հիմունքների եւ վարչական վարույթի» մասին օրենքի հմասպով պետք է համարել ձեւական սխալ, որը հիմք չէր կարող հանդիսանալ դիմումի ընդունումը մերժելու համար: Նման վարքագիծը կհակասեր «ձեւական պահանջների չարաշահման արգելքի» սկզբունքին: Ըստ կառավարության աշխափակազմի դեկավար-նախարարի գրության՝ ուղղված կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովին, վարչապետի այդ որոշումը նպարակ է ունեցել ապահովել Հայաստանի Հանրապետության կառավարության աշխափակազմում քաղաքացիների դիմումների համակողմանի ու լիարժեք քննարկումը, ինչպես նաև բարձրացնել այդ ոլորտում աշխափանքների արդյունավետությունը,

- օրենսդրությամբ ամրագրված պարփականությունների կարարումը, անշուշր, չի կարող դիմուների որպես ծառայությունների մաքուցում: Այդ մոդելումն ամրագրված է նաև վարչական դափարանի թիվ ՎԴ /1014/05/08 առ 16.02.2008 թվականի վճռով: Դիմուլ որևէ ապացույց չի կցել, որը կվկայեր, որ մաքուցվել է ծառայություն:

Դափախանող կողմը՝ անդրադառնալով համընդիանուր ընդրական իրավունքի խախումների վերաբերյալ դիմուների այն պնդումներին, թե ընդրողների ռեգիստրում առկա են 80000 ընդրողներ, որոնց ծննդյան ամիս-ամսաթիվը նշված է 00.00, այդ կերպ նշելով հանրապետությունից բացակա կամ մահացած ընդրողներին, կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովի կայքից «անհեփացել են» 00.00 ծննդյան օրերով նշված քաղաքացիների վերաբերյալ բայց նշելով, ինչպես նաև այն հարցադրմանը, որ կենդրոնական ընդրական հանձնաժողովն ընդունել է վարչական

ակր, որով սխալ է մեկնաբանել ընդունական օրենսգրքում առկա «վերջին էջ» եզրույթը, գրնում է, որ

- Հայաստանի Հանրապետության ոստիկանության անձնագրերի եւ վիզաների վարչությունից այս կապակցությամբ հայտնել են, որ քաղաքացիների ԽՍԴՄ նմուշի նախկին անձնագրերը ձեւակերպելիս, ըստ գործող կարգի՝ ծննդյան վկայականներում անձի ծննդյան օրը եւ ամիսը բացակայելու դեպքում, գրվում էր միայն ծննդյան դրագիքը: Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացու անձնագրերի վագագրության համակարգին անցնելու կապակցությամբ, ավտոմատ ծրագրի պահանջներից ելնելով, միայն ծննդյան դրագրեթիվ ունեցող Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիների անձնագրերը գրանցվելու համար ծննդյան օրվա եւ ամսի դիմաց լրացվում է «01.07» նշումը: Ենթագայում, քաղաքացիների գույքների հնարավոր կրկնությունից խուսափելու նպարակով, ինչպես նաև հաշվի առնելով քաղաքացիների դիմում-բողոքները, անձնագրային համակարգի ավտոմատացված համալիրի ծրագրում կարարվել է համապարասխան փոփոխություն՝ «01.07» նշումը փոխարինվել է «00.00» նշումով:

Ըստ անձնագրային համակարգի ավտոմատացված համալիրի պահոցի գույքաների՝ Հայաստանի Հանրապետության թվով 73.730 քաղաքացիների անձնագրերում ծննդյան օրը եւ ամիսը նշվել է «00.00»: Դիմողը որեւէ ապացույց չի ներկայացրել, որ անձնագրերում ծննդյան օրը եւ ամիսը «00.00» նշելը որեւէ կերպ ազդել է ընդունակությունների արդյունքների վրա կամ հանդիսանում է ընդունական իրավունքի խախտում:

Պարասխանողը գրնում է նաև, որ կենդրոնական ընդունական հանձնաժողովի կայքից «00.00» ծննդյան օրերով նշված քաղաքացիների վերաբերյալ գույքների «անհետացման» առնչությամբ դիմող կողմի պնդումն արժանահավաք չէ: «00.00» ծննդյան օրերով նշված քաղաքացիների վերաբերյալ գույքներն ինչպես քվեարկության օրվանից առաջ, այս պահին ել նույն կարգով՝ անփոփոխ, գեղեղված են կենդրոնական ընդունական հանձնաժողովի ինքներներային կայքեջում:

Ինչ վերաբերում է կենդրոնական ընդունական հանձնաժողովի ընդունած վարչական ակդիմ, ապա դրա վերաբերյալ առկա է վարչական դադարանի վճիռը, որով դիմողի պահանջը մերժվել է:

Պարասխանող կողմը, անդրադառնալով ֆինանսական կարգապահության սկզբունքի խախտումների վերաբերյալ դիմողների պնդումներին, գրնում է, որ իրականություն է, որ Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Սերժ Սարգսյանի նախընդունական հիմնադրամ մուծումներ են կարարել նաև կազմակերպություններ,

որոնք դրա իրավունքը չունեին: Սակայն օրենսգիրքը նման դեպքերում նախափեսում է, որ այդ մուծումները պետք է փոխանցվեն պետական բյուջե, եւ օրենքի պահանջը՝ այդ գումարները պետական բյուջե փոխանցելու վերաբերյալ, կադրարված է ամբողջությամբ: Դիմողը չի բերել որեւէ օրինակ, որ նման գումարը պետական բյուջե փոխանցված չէ եւ/կամ օգտագործված է քարոզության նպատակով: Տվյալ թեկնածուի կողմից նախընդրական քարոզության վրա, բացի նախընդրական հիմնադրամի միջոցներից, այլ միջոցներ օգտագործելու՝ դիմողի պնդումը հավասպող որեւէ ապացույց կցված չէ եւ այն պետք է թողնել անարձագանք:

Պարասիանող կողմը՝ անդրադառնալով ԿԸՆ-ի կողմից սեփական նախաձեռնությամբ վերահսկողություն չիրականացնելու, դիմում-բողոքների քննարկման կարգի խախումների վերաբերյալ դիմող կողմի պնդումներին, գրնում է, որ ընդրական հանձնաժողովներում դիմումները (բողոքները) եւ առաջարկություններն ընդունվում, քննարկվում եւ դրանց պարասիան են դրվում Հայաստանի Հանրապետության ընդրական օրենսգրքով սահմանված առանձնահավելությունների հաշվառմամբ:

Հանձնաժողովը թվով 57 դիմումների վերաբերյալ ընդրական օրենսգրքով սահմանված կարգով ընդունել է որոշումներ:

Պարասիանող կողմը վերահաշվարկների առնչությամբ փասբեց, որ ընդրադրածքային ընդրական հանձնաժողովներում իրականացվել է 135 գեղամասերում քվեարկության արդյունքների վերահաշվարկ, որից 62-ը՝ Լ. Տեր-Պետրոսյանի, իսկ 11-ը՝ Տ. Կարապետյանի ներկայացուցիչների դիմումների հիման վրա: Արդյունքում, ընդամենը 1 գեղամասում է գրանցվել արդյունքների էական աղավաղում, որի վերաբերյալ հարուցվել է քրեական գործ: Ժամանակի սույնության պարագաներու օրենքով սահմանված կարգի շրջանակներում չեն վերահաշվարկվել դարբեր ընդրադրների 24 գեղամասերի քվեարկության արդյունքները, որից 19-ը՝ Լ. Տեր-Պետրոսյանի ներկայացուցիչների դիմումներով:

Պարասիանող կողմը՝ անդրադառնալով թիվ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 27, 28, 29, 31, 34, 40 ընդրադրածքների վերաբերյալ դիմողի կողմից ներկայացված լրացուցիչ թղթակցություններին, գրնում է, որ ներկայացված փաստաթղթերից իրավական արժեք կարող են ներկայացնել բացառապես սահմանված կարգով գրված դիմում-բողոքները, վստահված անձանց՝ վերահաշվարկ կադրարելու վերաբերյալ դիմումները:

Պարասիանող կողմը՝ հիմք ընդունելով այն հանգամանքը, որ դիմու կողմն ունեցել է գրանցված 5051 վստահված անձ, գրնում է նաև, որ նրանց միայն 6.3 %-ն է

մասնակցել վերոհիշյալ թղթակցությունների ներկայացմանը: Նշված թղթակցություններում արդարականացնելու պատճենները, ըստ պարագաների կողմի, վերաբերում են Հանրապետությունում ձևավորված 1923 փեղամասերից միայն 291-ին կամ 15.1%-ին: Պարագաների կողմն ընդգծեց նաև, որ հանրապետության 1923 ընդունված գործությունն ապրագրել են հանձնաժողովի բոլոր ութ անդամները, 340-ում՝ 7 անդամ, 69-ում՝ 6 անդամ եւ միայն ութ փեղամասերում՝ 5 անդամ: Հանրապետության 1923 ընդունված գործությունն ապրագրել հանձնաժողովների ընդհանուր թվով 15.384 անդամներից հարուկ կարծիք ներկայացնելու վերաբերյալ ցանկություն են հայտնել (այդ մասին գրառում են կապարել արձանագրությունում) հանձնաժողովների միայն 39 անդամներ (0.25%)՝ 32 փեղամասերում (1.66%), իսկ փաստացի նման կարծիք է ներկայացվել միայն երեք փեղամասերում (0.16%)՝ փեղամասային ընդունված հանձնաժողովների միայն 4 անդամների կողմից (0.03%): Այս փաստերի վերաբերյալ դիմող կողմը հարցեր չառաջադրեց եւ առարկություններ չներկայացրեց:

Պարագաների կողմը գիտելու մեջ ուղարկեց առանձին ոչ էական թերություններին, Հանրապետության Նախագահի 2008թ. փետրվարի 19-ի ընդունված արդյունքները լիովին համապատասխանում են իրականությանը, ընդունված անցկացվել են ՀՀ ընդունված օրենսգրքի պահանջների պահպանմամբ, իսկ կենտրոնական ընդունված հանձնաժողովի 2008թ. փետրվարի 24-ի «Հանրապետության Նախագահ ընդունվելու մասին» թիվ 24-Ա որոշումը կայացվել է ՀՀ ընդունված օրենսգրքի պահանջներին համապատասխան:

6. Հարակից պարագաների՝ ՀՀ դադարականացության ներկայացուցիչն անդրադառնալով դիմողների մարդանշած ընդունված կամ պահպանմամբ հանձնաժողովներին եւ ՀՀ դադարականացության կողմից նշված ընդունված կամ պահպանմամբ հանձնաժողովներին, նշեց, որ Հանրապետության Նախագահի 2008թ. փետրվարի 19-ի ընդունված հնարավոր ընդունված կամ պահպանմամբ հանձնաժողովների կանխարգելելու, դրանց օպերատիվ արձագանքելու եւ համարժեք իրավական գնահատական դաշտում նպարակության սպեցիալիզմի կապահանքային խումբը: Նախընդունված քարոզարշավի ընթացքում, ընդունված գործընթացների հետ կապված, դադարականացության մարմինների կողմից ընթացքը է դրվել 52 հաղորդումների, հայդարարությունների եւ հրապարակումների, որոնց արդյունքում 29 դեպքեր է քարոզարշավի ընթացքում գործի հարուցումը, որից 19-ում՝ հանցագործության դեպքի բացակայության պարագաների առաջարկությամբ, 13-ով՝ դրվել է

գրավոր պարզաբանում, 12-ով հարուցվել են քրեական գործեր: Սպացված հաղորդումները եւ հայդարարությունները քննարկվել են օրենքով սահմանված ժամկետներում, ժամկետի խախորում կամ անհիմն ձգձգում թույլ չի տրվել: Հար ՌԴ դադարիազության ներկայացուցչի՝ ներկայացված վիճակագրական տվյալները, ինչպես նաև հարուցված քրեական գործերի բնույթը, դրանց աշխարհագրությունը վկայում են, որ, ըստ էռության, նախընդրական քարոզարշավի ընթացքում փեղի ունեցած իրավախախորումները զանգվածային ու տարածված բնույթ չեն կրել: Կողմը գիտում է, որ ողջ ընդրական գործընթացի շրջանակներում դիմող կողմի ներկայացուցիչներն իրենց իրավունքների պաշտպանության իրավական հնարավորություններն արդյունավետ օգտագործելու փոխարեն կերպ փորձել են զանգվածային ընդրախախորումների երեսութականություն ստեղծել՝ տարածելով բազմաթիվ անհիմն դիմումներ, բողոքներ, հայդարարություններ:

Ինչ վերաբերում է ընդրության օրը փեղի ունեցած ընդրախախորումներին, ապա այդ կապակցությամբ, հարակից պարասխանողի կարծիքով, ընդրական հանձնաժողովի աշխարհանքներին կամ ընդրությանը մասնակցող անձանց լիազորությունների իրականացմանը խոչընդունելու համար հարուցվել է թվով 11 քրեական գործ, եւս 11 քրեական գործ է հարուցվել քերարկության արդյունքները՝ արձանագրությունները կեղծելու համար, 2 քրեական գործ՝ այլ անձի փոխարեն քերարկելու համար, 1 քրեական գործ հարուցվել է սուր մարդության հագլանիշներով: Միաժամանակ, ՌԴ դադարիազությունում ձեւավորված աշխարհանքային խմբի կողմից ընդրախախորումների վերաբերյալ սպացված հաղորդումների քննարկման արդյունքների բովանդակային վերլուծությունը վկայում է, որ իրականում փեղ են գործ ընդրական իրավունքի դրաբնույթ խախորումներ, սակայն դրանք զանգվածային եւ կազմակերպված բնույթ չեն կրել:

7. Հարակից պարասխանող՝ ՌԴ կառավարությանն առընթեր ՌԴ ոսպիլանության ներկայացուցիչն անդրադառնալով Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Լեւոն Տեր-Պետրոսյանի դիմումում ներկայացված՝ ՌԴ ոսպիլանության դարաձքային մարմինների կողմից թույլ դրված իրավախախորումներին, նշեց, որ դրանք հիմնված են ենթադրությունների վրա, եւ դիմողի փաստարկներն ամրապնդված չեն «Սահմանադրական դադարանի մասին» ՌԴ օրենքի 41 հոդվածով նախագետական ապացույցներով: Հարակից պարասխանողը՝ չհամաձայնելով կոնկրետ փաստերի վերաբերյալ դիմող կողմի փաստարկներին, ներկայացրեց իր հակափառարկները եւ դրանց հիմնավորումները:

Քաղաքացիներին հիմնական եւ լրացուցիչ ցուցակներում միաժամանակ ընդգրկելու, կրկնակի քվեարկության, լրացուցիչ ցուցակներում ընդգրկված անձանց թվաքանակի վերաբերյալ ՀՀ ոսպիկանության կողմից դեղեկանքներ չդրամադրելու փաստերի առնչությամբ՝ ՀՀ ոսպիկանության անձնագրային եւ վիզաների վարչությունը Տանրապետության Նախագահի թեկնածու Լեւոն Տեր-Պետրոսյանի նախընդունական շրաբից սրացել է 2 դիմում, որոնցից մեկով պահանջվել է այն ընդունուելու թիվը, որոնք ընդգրկվել են լրացուցիչ ցուցակներում, իսկ մյուսով պահանջվել է այդ ցուցակների էլեկտրոնային փարբերակը: Դիմումները 18.02.2008թ. բավարարվել են, այսինքն՝ դիմումը կողմը լիակատար հնարավորություն է ունեցել ոսպիկանության կողմից դրամադրված փաստաթղթերի հիման վրա ճշգրիտ հաշվառման վայրի ընդունուելու ցուցակից անձանց հանելու եւ լրացուցիչ ցուցակում ընդգրկելու վերաբերյալ դեղեկապելությունը:

Քաղաքացիների ընդունության իրավունքն ապահովելու նպագակով 2008թ. հունվարի 19-ից փեփրվարի 19-ն ընկած ժամանակահարվածում անձնագրերի կորսպյան գործերով ՀՀ ոստիկանության գործադքային մարմինների կողմից 1330 անձի փրկել է թիվ 9 ձեռի փեղեկանք, իսկ 264 քաղաքացու՝ ընդունությանը մասնակցելու համար սահմանված փեղեկանք: Ընդունությամասերում ծառայություն կարարող ոստիկաններն ընդունությունների ընթացքում կարգուկանոնի պահպանման հարցերում միջամբել են միայն փեղամասային ընդունության հանձնաժողովի միջնորդությամբ: Նման միջամբության արդյունքում կանխվել է հանցագործության 6 դեպ:

8. Նարակից պարասիանող՝ Ռեռուսփափետության եւ ռադիոյի ազգային հանձնաժողովի ներկայացուցիչ Գ. Ամալյանը հայփնեց, որ Հանրապետության Նախագահի 2008թ. փետրվարի 19-ի ընդունության նախընդրական քարոզարշավի ընթացքում դիմող Լ. Տեր-Պետրոսյանի դիմումում հիշափակված հեռուսփառադիտ-ընկերությունների հաղորդումները մոնիփորինգի են ենթարկվել նշված հանձնաժողովի աշխափակազմի ծրագրերի մոնիփորինգի եւ վերահսկողության վարչության կողմից եւ նախընդրական քարոզության սահմանված կարգի խախումներ չեն հայփնաբերվել: Իսկ ՌԴ օրենսդրությամբ սահմանված նախընդրական քարոզության ժամանակահափվածից դուրս ԶԼՄ-ների գործունեությունը քննարկման առարկա չի կարող դառնալ: Ինչ վերաբերում է նախընդրական քարոզության ընթացքում թեկնածուների դրական կամ բացասական համապերսում լուսաբանումների վերաբերյալ պնդումներին, ապա դա արվել է անհասկանալի մեթոդիկայով եւ փաստարկված չէ:

9. Գործով որպես երրորդ անձ ներգրավված՝ Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Ս. Սարգսյանի ներկայացուցիչ Դ. Տարությունյանը դիմողի այն պնդման կապակցությամբ, որ Հանրապետության Նախագահի թեկնածու՝ ՀՀ վարչապետ Ս. Սարգսյանը պարփակոր էր ՀՀ ընդունական օրենսգրքի 78 հոդվածի պահանջներին համապարասիան ընդունական օրենսգրքում ազարվել իր աշխատանքային պարփականությունների կարգարումից, ներկայացրեց հետեւյալ բացապրությունը: ՀՀ ընդունական օրենսգրքի 78-րդ հոդվածի 1-ին մասի երկու նախադասությունների համադրումից կարելի է հանգել այն եզրակացության, որ վարչապետը հանդիսանում է «պետական ծառայության մեջ գրնվող»: Սակայն, հաշվի առնելով 2002 թվականի հունվարի 9-ին ընդունված «Քաղաքացիական ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 1-ին հոդվածի 1-ին մասում «հանրային ծառայություն» հասկացության սահմանումը, եւ նույն հոդվածի 3-րդ մասի 2-րդ պարբերությունում սահմանված՝ պետական ծառայության գործառնություններ՝ քաղաքական եւ հայեցողական պաշտոնները պետական ծառայության պաշտոններ չեն համարվում: Այդ իսկ պարճառով ՀՀ վարչապետի պաշտոնը քաղաքական պաշտոն է, եւ, հետեւաբար, վարչապետը պետական ծառայության մեջ չի գրնվում: Դ. Տարությունյանը խնդրու առարկայի կապակցությամբ փասթեց ՀՀ ընդունական օրենսգրքի 78-րդ հոդվածի եւ «Քաղաքացիական ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 1-ին հոդվածի դրույթների միջև առկա հակասությունը, ինչը, «Իրավական ակտերի մասին» ՀՀ օրենքին համապարասիան լուծվում է հօգուտ «Քաղաքացիական ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի այն նորմի, որի համաձայն ՀՀ վարչապետի պաշտոնը քաղաքական պաշտոն է:

Նախընդունական հիմնադրամի ձեւավորման աղբյուրների եւ միջոցների ծախսման օրինականության հարցի առնչությամբ Դ. Տարությունյանը հայդնեց, որ եղել են դեպքեր, երբ Ս. Սարգսյանի նախընդունական հիմնադրամ վճարումներ են կարարել նաև դրա իրավունքը չունեցող սուբյեկտներ, սակայն բոլոր նման դեպքերում այդ գումարները, օրենքի պահանջնին համապարասիան, փոխանցվել են պետական բյուջե: Չի եղել որևէ դեպք, երբ հիմնադրամից կարարվող ծախսերը գերազանցեն այդ պահին հիմնադրամ մուլտ եղած օրինական վճարումները:

ՀՀ վարչապետի 2007թ. դեկտեմբերի 4-ի որոշմամբ սպեղծված աշխատանքային խմբի առնչությամբ դիմողի փաստարկներին ի պարասիան Դ. Տարությունյանը հայդնեց, որ այդ խմբի սպեղծումը հետապնդել է միայն մեկ նպարակ, այն է՝ 2007 թվականին դիմումների կողմունակ աճի պայմաններում (2005թ.՝ 3584 դիմում, 2007թ.՝ 18424 դիմում) ապահովել դրանց արդյունավետ քննարկումը եւ լուծումը: Այն դիմումները, որոնք ուղղված են եղել Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Սերժ

Սարգսյանին, ՀՀ կառավարության աշխարհակազմից փոխանցվել են Հանրապետության Նախագահի թեկնածու Սերժ Սարգսյանի նախընդրական շքարին: Միաժամանակ, կային բազմաթիվ դիմումներ, որոնցում որոշ թերացումով էին նշված հասցեափիրոջ պաշտոնը, այսինքն՝ դրանք ըստ էության եւ բովանդակային առումով ուղղված էին ՀՀ վարչապետին, սակայն որպես հասցեափեր նշված էր Հանրապետության Նախագահի թեկնածու, ՀՀ վարչապետին: Ըստ էության, այսպես գործ ունենք «Վարչարարության իիմունքների եւ վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի իմաստով ձեւական սխալի հետ, եւ նույն օրենքով ձեւական պահանջների չարաշահումն արգելվում է, նման պարագայում վարչական մարմինը ինքնուրույն է վերացրել այդ սխալը՝ չճանրաբեռնելով դիմողներին լրացուցիչ վարչարարությամբ, որի ոչ միայն իրավունքն ուներ ՀՀ կառավարության աշխարհակազմը, այլև պարբավոր էր նման կերպ գործել:

Արփակարգ դրության պայմաններում սահմանադրական դարարանում դարպավարությունը շարունակելու հարցի առնչությամբ երրորդ անձի ներկայացուցիչը հայտնեց, որ համաձայն ՀՀ Սահմանադրության 53.1. հոդվածի՝ արփակարգ դրության պայմաններում չի կարող անցկացվել Հանրապետության Նախագահի ընդունություն, իսկ ընդունություններն ավարտվում են իրավասու մարմնի կողմից ընդունությունների արդյունքների վերաբերյալ որոշում ընդունելու համար լիազորված մարմնի ակտն ընդունելու պահից: Ընդունությունների արդյունքների բողոքարկումը չի հանդիսանում ընդունությունների բաղկացուցիչ փուլ: Ավելին, փվյալ պահին գործի քննության ընդհանումը կիակասի ՀՀ Սահմանադրության 51 հոդվածի 5-րդ մասին, ինչպես նաև 19 հոդվածին:

Ինչ վերաբերում է ընդունությունների շրջանակին, ապա այս կապակցությամբ ըստ ներկայացուցչի՝ 2005թ. սահմանադրական բարեփոխումների եւ «Սահմանադրական դարարանի մասին» ՀՀ օրենքի փոփոխությունների արդյունքում ներկայումս սահմանադրական դարարանը քննում է ոչ թե ընդունությունների արդյունքների, այլ Հանրապետության Նախագահի ընդունության արդյունքներով ընդունված որոշման հետ կապված վեճ: Նշված վեճի շրջանակներում սահմանադրական դարարանն իրավասու է քննության առնելու այն հարցը, թե որքանով է այդ որոշումն իրավաչափ, այսինքն՝ որոշակի փասդերի առկայությունը հասպարվելու դեպքում որոշումն ընդունող մարմինն արդյոք ընդունել է իրավաչափ որոշում, թե՝ ոչ:

Կենդրոնական ընդունությունների պահանջումը՝ սպանալով ՀՀ-ների քվեարկության համապատասխան արդյունքները, չի կարող դրանք ընդունել իր կողմից

ընդունվող որոշումը կայացնելիս, քանի դեռ դրանք օրենսդրությամբ սահմանված կարգով չեն բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան և փոփոխության չեն ենթարկվել դատարան ակդերով: Սահմանադրական դատարանը, իր կառուցվածքով, ինչպես նաև վեճը լուծելու համար սահմանված ժամկետներով ի զորու չէ և իրավասու չէ փոփոխինել վարչական դատարանին և ընդունաժողովների ողջ համակարգին:

10. Գործը քննության նախապարասպելու ընթացքում սահմանադրական դատարանը ՀՀ կենդրոնական ընդունաժողովից պահանջել և սպացել է 19.02.2008թ. անցկացված Հանրապետության Նախագահի ընդունության հետ կապված Նախագահի թեկնածուների (վսրահիված անձանց) դիմում-բողոքների քննարկման արձանագրությունները, ընդունված որոշումները, դրված պարասխանների պարձեն-ները, ըստ կոնկրետ ընդունաժողովի գործությունների՝ գործեկանք ընդունության հետ կապված Նախագահի թեկնածուների դիմում-բողոքների հիման վրա կադրաված վերահաշվարկ չկատարելու հիմնավորումների վերաբերյալ: Սրացվել են ՀՀ Նախագահի թեկնածուների նախընդունական հիմնադրամների՝ օրենքով նախադեսված հաշվեդրությունները, ինչպես նաև վերսպուգման արդյունքները, ընդունված արձանագրությունների վերահաշվարկի դիմումները: Տեղուսադրեսության և ռադիոյի ազգային հանձնաժողովից պահանջվել եւ սրացվել են այդ հանձնաժողովին ներկայացված դիմում-բողոքների, դրանց կապակցությամբ հանձնաժողովի հրավիրած նիստերի արձանագրությունների, պարագաների պարձենները: ՀՀ դատախազությունից պահանջվել եւ սրացվել է ընդունաժողովի առնչությամբ հարուցված քրեական գործերի վերաբերյալ ամփոփ գործեկանք: ՀՀ վարչական դատարանից պահանջվել եւ սրացվել են Հանրապետության Նախագահի 2008թ. փետրվարի 19-ի ընդունություններում ընդունաժողովի պաշտպանության վերաբերյալ գործերով ՀՀ վարչական դատարանի կայացրած դատարան ակդերի պարձենները: Թվարկված բոլոր նյութերը դրամադրվել են սույն գործով դատավարության կողմերին:

Դադարձնության ընթացքում դիմու կողմի ներկայացուցիչ Ա. Զեյնալյանը «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՀՀ օրենքի 51 հոդվածի 5-րդ մասի և 52 հոդվածի հիման վրա հանդես է եկել նաև որպես վկա:

Սահմանադրական դափարանն արձանագրում է նաեւ, որ ընդրությունների արդյունքներով ընդունված որոշման հետ կապված վեճի քննության շրջանակներում սահմանադրական դափարանն իրավասու չէ միաժամանակ քննության առնել օրենքների սահմանադրականության հարց, ինչը «Սահմանադրական դափարանի մասին» ՀՀ օրենքով նախադեսված չէ: ՀՀ Սահմանադրության 94 հոդվածի համաձայն սահմանադրական դափարանի գործունեության կարգը սահմանվում է Սահմանադրությամբ եւ «Սահմանադրական դափարանի մասին» ՀՀ օրենքով: Միաժամանակ, Սահմանադրության 100 հոդվածը նույնպես սահմանում է, որ դպրությամբ ամրագրված իր լիազորությունները սահմանադրական դափարանն իրականացնում է օրենքով սահմանված կարգով:

12. Սահմանադրական դադարանի՝ գործի փաստական հանգամանքները կողմերի դիրքորոշումներից անկախ բացահայփելու պարփականությունն ունի իր արանձնակի սահմանները, որոնց արևայրությունը այսմանավորված է Սահմանադրության 12 հոդվածում նշված առաջնահատություններում:

թյամբ եւ օրենքով նախապեսված իրական հնարավորություններով եւ իրավաբանորեն ամրագրված գործառնական ու դրանցից ածանցվող այլ լիազորություններով։ Գործի հանգամանքների ի պաշտոնե պարզումը հնարավոր է միայն այդ սահմաններում, եւ այդ սկզբունքը չի լիազորում սահմանադրական դարարանին սրանձնելու իրավապահ այլ մարմինների (դարարանական կամ քննչական) լիազորություններ, փոխարինել արդարադարական կամ վարչական այլ մարմիններին։

Հանրապետության Նախագահի ընդունված որոշումների հետ կապված վեճերով սահմանադրական դարարանը պետք է որոշում ընդունի դիմումի մուգրագրման օրվանից հետո՝ դասնօրյա ժամկետում՝ Սահմանադրության 51-րդ հոդվածի 5-րդ մասի ուժով։ Այդ հիմքով սահմանադրական դարարանում վեճի քննության պարագայում վճռական են դառնում ընդունված գործընթացի բոլոր փուլերում իրավունքի պաշտպանության հնարավորությունների ամբողջական իրացումը եւ ապացուցողական նշանակության փաստարկներով սահմանադրական դարարան դիմելը։

13. Ելնելով ՀՀ Սահմանադրության 100 հոդվածի 3.1. կետի եւ 101 հոդվածի 9-րդ կետի պահանջներից, ինչպես նաև ընդունված իրավունքի դարարական պաշտպանության՝ օրենքով նախապեսված ընթացակարգերի բնույթից, սահմանադրական դարարանն իր 10 հունիսի 2007թ. ՍԴՈ - 703 որոշման մեջ (ընդունված սահմանադրական փոփոխություններից հետո) իրավական դիրքորոշում է արդահայտել այն մասին, որ բոլոր հարցերը, որոնք առնվում են ընդունված իրավունքի ընթացքում թեկնածուների գրանցման շուրջ առաջացած վեճերին, եւ որոնց լուծման իրավասությունը վերապահված է այլ դարարանների, սահմանադրական դարարանում առանձին քննության առարկա դառնալ չեն կարող, իսկ որպես ապացույց հիմք են ընդունվում այդ դարարանների վերջնական ակտերը։ Սույն գործի քննությունը վկայեց, որ դիմող կողմը՝ վկայակոչելով սահմանադրական դարարանի փարբեր իրավական դիրքորոշումներ, ընդունված ողջ գործընթացում եւ դիմումի ներկայացման ընթացքում այս դիրքորոշմանը բավարար ուշադրություն չի դարձել։

Սահմանադրական դարարանը հագուկ կարեւորում է ընդունված գործընթացներով պայմանավորված բողոքարկման հետ կապված հարաբերությունները կարգավորող նորմադիլ պահանջների պահպանումն այդ գործընթացի բոլոր փուլերում, որը կայուն իրավական նախադրյալ է ընդունված խախտված իրավունքները սահմանադրական-արդարադարական կարգով պաշտպանելու համար։

14. Սահմանադրական դադարանը՝ կարեւորելով ընդրությունների միջազգային դիվորդական առաքելության դերն ու գործունեությունը, այսուհանդերձ, գիրնում է, որ Հանրապետության Նախագահի ընդրության արդյունքների վերաբերյալ այդ առաքելության նախնական գեկույցից ընդրանքային կարգով իրավասահմարումների վերաբերյալ դիվարկումների ներկայացումը դադարական գործընթացի համար բավարար ապացուցողական իհմք չէ ԿԸՀ-ի որոշումն անվավեր ճանաչելու համար: Մասնավորապես, դիմոններից առաջինն այդ դիվարկումներին իր կողմից ապացուցողական նշանակություն ունեցող որեւէ փաստարկ չի ավելացրել: Նման պարագայում այդ գեկույցը պետք է դիվարկել իր ամբողջության մեջ՝ հաշվի առնելով, որ դրանում ամբողջականացված ձեւով արձանագրված է նաև, որ «Հայաստանի Հանրապետության Նախագահի փետրվարի 19-ի ընդրությունները մեծապես անցկացվեցին ԵԱՀԿ-ի եւ Եվրախորհրդի նկարմամբ սրանձնված պարագավորությունների եւ չափանիշների համաձայն»:

15. Հանրապետության Նախագահի թեկնածու L. Տեր-Պետրոսյանի ներկայացուցիչների կողմից սահմանադրական դադարան ներկայացվել են քվեարկության գործընթացին առնչվող ավելի քան 500 դադարնույթ սկզբնական փաստաթղթեր, որոնցից պարզած ձեւակերպված եւ իրավաբանական նշանակություն կարող էին ունենալ թվով 94-ը, այդ թվում՝ վերահաշվարկի պահանջով դիմումներ՝ 23, հայդարարություններ խախտումների մասին՝ 7, դիմումներ՝ 12, դիմում-բողոքներ՝ 7, խախտումների վերաբերյալ արձանագրություններ (կամ դրանցից քաղվածքներ)՝ 13, քվեարկության արդյունքների վերաբերյալ արձանագրություններից քաղվածքներ՝ 28, ընդրափարածքային ընդրական հանձնաժողովների նիստերի արձանագրություններ կամ դրանցից քաղվածքներ՝ 2, դիմումներ սրանձնու վերաբերյալ սրացականներ՝ 2: Ներկայացվել են նաև առանձին գեսանյութեր ընդրախախտումների վերաբերյալ:

Ընդրական գործընթացին մասնակից Հանրապետության Նախագահի բոլոր թեկնածուների կողմից թվով 258 գեղամասերի վերաբերյալ (ընդհանուր թվի 13.4 գործությունը) վերահաշվարկ կարարելու դիմումներ են ներկայացվել ընդրափարածքային ընդրական հանձնաժողովներ, որոնցից

ա) 53 գործությունը կամ թվով 135 դիմումներ (որից 62-ը՝ L. Տեր-Պետրոսյանի, իսկ 15-ը՝ S. Կարապետյանի ներկայացուցիչների դիմումների հիման վրա) բավարարվել են եւ դրանց հիման վրա կարարվել եւ վերահաշվարկ, որոնց արդյունքները ներկայացրել եւ պարասահմանող կողմը,

թ/ թվով 24 ընդրափեղամասերի վերաբերյալ դիմումները մուլտիպլիքել են, սակայն դրանց հիման վրա վերահաշվարկ չի կատարվել՝ օրենքով սահմանված ժամկետը սպառված լինելու պարճառաբանությամբ,

գ/ թվով 99 ընդրափեղամասերի վերաբերյալ դիմումները մերժվել են՝ փարբեր պարճառներով, մասնավորապես.

- թվով 35 ընդրափեղամասերի վերաբերյալ դիմումները մերժվել են՝ պարզած սուրյեկտի կողմից ներկայացված չլինելու հիմքերով՝ **ՃՃ ՀՕ 40²** հոդվածի 1-ին և 13-րդ մասերի համաձայն,

- թվով 16 ընդրափեղամասերի վերաբերյալ դիմումները պարզած կերպով ձեւակերպված չեն եղել, որի արդյունքում մերժվել են՝ **ՃՃ ՀՕ 40²** հոդվածի 2-րդ և/կամ 3-րդ և 13-րդ մասերի համաձայն,

- թվով 25 ընդրափեղամասերի վերաբերյալ դիմումները մերժվել են՝ **ՃՃ ՀՕ 40²** հոդվածի 13-րդ, 1-ին, 2-րդ, 3-րդ մասերի համաձայն, քանի որ դիմողներն անձամբ չեն ներկայացրել դիմումները՝ խախտելով **ՃՃ ՀՕ 40²** հոդվածի պահանջները,

- թվով 23 ընդրափեղամասերում վերահաշվարկ կատարելու վերաբերյալ դիմումները մերժվել են՝ չհիմնավորված լինելու պարճառով: Սակայն դրանց վերաբերյալ որոշումները վարչական կամ դարպական կարգով չեն բողոքարկվել:

Միաժամանակ, դիմող կողմը ներկայացրել է թվով 25 դրեդամասային ընդրական հանձնաժողովներից սպացված եւ պարզած կերպով վավերացված քվեարկության արդյունքների արձանագրություններից (1/28, 8/27, 17/02, 18/30, 20/04, 20/17, 20/18, 21/10, 23/41, 24/18, 24/19, 25/07, 26/26, 27/15, 27/35, 27/36, 28/15, 33/04, 33/21, 33/22, 35/13, 37/03, 37/11, 37/44, 37/74 ընդրափեղամասեր), որոնցում արձանագրված փվյալները գործերվում են **ԿՀՀ-ի** պաշտոնական կայքեցում գեպեղված փվյալներից: Սակայն դրանցից թվով 3 ընդրափեղամասերում (27/15, 27/35, 27/36) համաձայն **ԿՀՀ-ի** կողմից սահմանադրական դարպարան ներկայացված նյութերի՝ կատարվել է վերահաշվարկ: Թվով 3 ընդրափեղամասերի առնչությամբ (20/04, 24/18, 24/19) ըստ **ՃՃ դադարիչական դրամադրած դրեդեկադիմումի**՝ արդեն իսկ հարուցվել են քրեական գործեր՝ **ՃՃ ՀՕ 150** հոդվածի հադրականիշներով: Թվով 7 ընդրափեղամասերի (18/30, 20/17, 21/10, 25/07, 26/26, 35/13, 37/74) վերաբերյալ արձանագրությունների քաղաքացիությունը կատարվության պահանջմանը պահանջներում գեպեղված փվյալները գործերվում են աննշան թվով (1-4 միավոր): Թվով 12 ընդրափեղամասերի (01/28, 08/27, 17/02, 20/18, 23/41, 28/15, 33/04, 33/21, 33/22, 37/03, 37/11, 37/44) վերաբերյալ արձանագրությունների քաղաքացիությունը կատարվության պահանջմանը պահանջներում գեպեղված փվյալները գործերվում են աննշան թվով (1-4 միավոր):

թվական դպրությունը և ԿԸՀ-ի պաշտոնական կայքեզում գեփեղվածներն զգալիորեն փարբերվում են: Կոնկրետ ընդունակություններում սահմանադրական դադարանի կողմից սպուգումներ կազմակերպելու պահանջից դիմողը հրաժարվեց՝ պատճառաբանելով, որ ընդունակություններից օրեր անց դրա կազմակերպումն անհմասք է:

ՀՀ դատախազության կողմից 01.03.2008թ. ՀՀ սահմանադրական դատարան ներկայացված 2/8-01 գրեղեկանքի համաձայն՝ 19.02.2008թ. Դանրապերության Նախագահի ընդունած ընթացքում թիվ 9/18, 17/5, 20/4, 22/21, 22/22, 22/30, 24/18, 24/19 և 38/62 ընդունած գրեղեկում քվեարկության արդյունքների արձանագրություններից վսփահված անձանց դրվագ քաղվածքների և ընդունած գրեղեկում պաշտոնական ամփոփման համար ներկայացված արձանագրությունների պայմանական ամփոփման համար չհամապատասխանելու կապակցությամբ արդեն իսկ հարուցված է քրեական գործ և իրականացվում է նախաքննություն:

ՀՀ սահմանադրական դատարանը մինչեւ սահմանադրական փոփոխություններն իր 16.04.2003թ. ՍԴՈ - 412 որոշմամբ իրավական դիրքորոշում էր արդարադատության մասին պահանջման մասին առաջարկությունը՝ որ սահմանադրական դատարանում ընդունական վեճի լուծման ժամանակ ընդունակ է արդարադատության մասին պահանջման մասին առաջարկությունը գործություն ունենալու դեպքում:

ա) նույն ընդրապեղամասում ի հայք են եկել քվեարկության արդյունքների պաշփռնական բնույթ ունեցող, միմյանցից էապես փարբերվող ամփոփիչ արձանագրություններ,

Ձեւել դիմողը սույն գործի շրջանակներում շեշտը դնում է ընդունված պահանջման համար առաջարկությունների առաջարկությունների գնահատման ոչ թե քանակական բաղադրիչների, այլ խախտումների

որակական բնույթի վրա, վկայակոչելով իր կարծիքով ընդունակախարումների «զանգվածային եւ համակարգված» բնույթը, այնուհանդերձ, նույնիսկ ներկա իրավակարգավորման շրջանակներում սահմանադրական դատարանի վերոհիշյալ դիրքորոշման կիրառման պայմաններում էլ Հանրապետության Նախագահի թեկնածուներին պրված ձայների իրական հարաբերակցության որակական փոփոխություն պեղի չի ունենում:

16. ՌՌ ընդունական օրենսգրքի 14, 14¹, 17¹, 18, 20, 25, 26, 40, 63², 75, 79 եւ 139 հոդվածների, ինչպես նաև ՌՌ վարչական դատավարության օրենսգրքի 143-150 հոդվածների դրույթների բովանդակային եւ իրավակիրառական նշանակության վերլուծությունից բխում է, որ Հայաստանի Հանրապետությունում օրենսդրական զարգացումների արդյունքում ընդունական իրավունքի դատական պաշտպանության նշանակալի լիազորությամբ են օժդրված նորասրեղծ վարչական դատարանները: Իսկ սահմանադրական դատարանին, ինչպես նշվեց, Սահմանադրության 100 հոդվածի 3.1. կետի հիմքով վերապահված է միայն ընդունակությունների արդյունքներով ընդունված որոշումների հետ կապված վեճի քննության իրավասությունը: Ընդ որում, ընդունական օրենսգրքի եւ վարչական դատավարության օրենսգրքի հիշապակված հոդվածներից բխում է, որ ընդունական գործընթացում դիմումը ունեցած իրավախախորումներն ապացուցողական նշանակություն են ունենում այն դեպքում, երբ ձեռք են բերվում իրավասու դատարաններում հսկակորեն սահմանված ժամկետներում փաստական հանգամանքների քննության արդյունքում: 2008թ. փետրվարի 19-ին կայացած ընդունակությունների արդյունքների իրական պարկերն այն են, որ ընդունական իրավունքի պաշտպանության վերաբերյալ վարչական արդարադարձության հնարավորություններն արդյունավետ չեն օգտագործվել նույնիսկ այն դեպքերում, երբ առանձին ընդունական հանգամանքների քննության արդյունքները այսինքն՝ դրանք դատական կարգով չեն բողոքարկվել: Դիմումի այն պարագաները, թե ու ու պայմանավորված է վարչական դատարանի նկարմամբ ունեցած անվարահությամբ, միեւնույն են, նման փաստարկն իրավական հետագա գործընթացի անհրաժեշտ երաշխիքներ չի ապահովում:

Միեւնույն ժամանակ, որեւէ ընդունակությամասում կամ ընդունական կարգով իրավական համարական դատարանի նկարմամբ ունեցած անվարահությամբ մասին ենթադրություններ անելու կամ ընդունական գործընթացի օրինականությունն ամբողջությամբ կասկածի դատարանի դիմումը:

թյունների արդյունքում ընդունված որոշումն անվավեր ճանաչելու հիմք կարող են հանդիսանալ միայն օրենքով սահմանված կարգով փաստարկված այն կոնկրետ խախումները, որոնք էական ազդեցություն են ունեցել կամ կարող էին ունենալ ընդունված վերջնական արդյունքների վրա:

17. Դիմող կողմն առանձնահարուկ կարեւորում է նախընդունված քարոզության ընթացքում թեկնածուների համար անհավասար պայմանների սպեղման հանգամանքը եւ հարկապես Նարային հեռուստարաններության «Նայուր» ծրագրի կողմից ընդունված օրենսգրքով նախադասված անկողմնակալության սկզբունքի խախումը: Այս առնչությամբ սահմանադրական դադարանը գիտնում է, որ 2008թ. Նարապետության Նախագահի ընդունված ընթացքում նույնպես ՀՀ ԿՀՆ-ի գենադաշտից դուրս է մնացել նախընդունված քարոզության արդյունավետ վերահսկումը: Օրենքի պահանջների կարարմանը ձեւական մոդելում է դրսեւորել Շեռուստագրեսության եւ ռադիոյի ազգային հանձնաժողովը: Դրանց արդյունքում լրադասիցուներում ոչ միայն գեղ են գրել կողմնակալ մոդելումներ, այլև առանձին լրսաբանումների ընթացքում արձանագրվել են նաև իրավական ու քարոյական նորմերի խախումներ:

Նույնիսկ նման պայմաններում Նարապետության Նախագահի թեկնածուների համար նախընդունված քարոզության հավասար հնարավորությունների խնդիրը սերպորեն առնչվում է ընդունված կարծիքի ձեւավորման հետ, եւ սահմանադրական դադարանը գիտնում է, որ թեկնածուները, այսուհանդերձ, կարողացան նախընդունված քարոզության գարբեր միջոցներով իրենց դիրքորոշումները հասցնել ընդունված կարծիքին: Միաժամանակ, միջազգային իրավական չափանիշներից ելնելով՝ այն սկզբունքը, ըստ որի նախընդունված քարոզությունը պետք է լինի ազնիվ եւ արդար, չի կարող մեկնաբանվել այնքան ընդարձակ, որ բացառվի խոսքի ազարության եւ գործեկարգություն սպանալու իրավունքի իրականացումը կամ բացառվի պաշտոնագործ անձի հասցեին հնչեցված մեղադրանքների շուրջ պարասիան կարծիք ներկայացնելու հնարավորությունը:

18. Դիմողների կողմից մարմանշված մի շարք ընդունված կարծիքների, ՀՀ դադարական կողմից ընդունված գործընթացի շրջանակներում հարուցված քրեական գործերի, ՀՀ կառավարությանն առընթեք ՀՀ ոստիկանության ներկայացրած փաստերի վերլուծությունը վկայում է, որ ընդունված գործընթացի հիմնական թերությունները եւ այդ գործընթացի նկարմամբ հանրային վստահության

պակասը խորքային պատճառներ ունեն: ՀՀ սահմանադրական դադարանն իր 10.06.2007թ. ՍԴՈ-703 որոշմամբ իրավական դիրքորոշում է արդահայփել, համաձայն որի՝ «ընդունակ իրավունքի պաշտպանությունը, հարկապես սահմանադրական արդարադարության շրջանակներում, չի ենթադրում ձեւական մոդելում՝ թե որքանով են խախտվել մարդկանց ակտիվ կամ պասիվ ընդունակությունները: Տարցն ունի ընդգրկման ավելի լայն շրջանակ եւ վերաբերում է ընդունակությունների հանրային գործառությունների համար և ինչպիսի վստահությամբ է ձեւավորվում ներկայացուցական կառավարման համակարգը, ինչպես են ներդաշնակվում կառավարմանը մասնակցելու ազարությունը և ներկայացուցական մարմիններ կազմավորելու պարբականությունը, ինչպիսին է անհապների հասարակական վարքագիծն այս գործընթացում: Ուստի ժողովրդավարական ընդունակություններ անցկացնելու հնարավորության ապահովումը պետքության պարբավորությունն է եւ ոչ թե առանձին քաղաքական միավորումների կամ անհապների: Դրանից եւ Տայասպանի Տանրապետության սպանձնած միջազգային պարբավորություններից է բխում նաև ՀՀ ընդունական օրենսգրքի 1-ին հոդվածի 4-րդ կերպի պահանջը, համաձայն որի՝ «Պետքությունը, օրենսդրությամբ վերապահված իրենց լիազորությունների շրջանակում՝ պետքական կառավարման, գեղական ինքնակառավարման և կենտրոնական ընդունական հանձնաժողով կազմավորող մարմիններն ու պաշտոնագրար անձինք պարագանական պահպանություն են կրում ընդունակությունների նախապարհապետական, կազմակերպման, անցկացման օրինականության համար»: Ուստի պետքությունը պարբավոր է այնպիսի երաշխիքներ ապահովել, որպեսզի.

ա) ընդունական օրենսդրությունը գերծ լինի ընդունական իրավունքի արդյունավետ իրացումը խոչընդունակություններից,

բ) քաղաքական ընթացիկ գործունեությունը հսկակ գործանական միավորության քաղաքական քարոզությունից,

գ) բացառվի քաղաքական ու բարեգործական գործունեության միավորությունը,

դ) ընդունական գործընթացի բոլոր փուլերում կանխվի քաղաքական ու գործարար շահերի միահյուսման հնարավորությունը:

ՀՀ Սահմանադրության 2 և 4 հոդվածներում ամրագրված հիմնարար սկզբունքների համաձայն՝ իրավական պետքության համար ելակերպայինն ընդունական գործընթացներում հասարակության քաղաքական շահերի գերակայության օրենսդրական ու կառուցակարգային այնպիսի երաշխիքների ապահովումն է, որը կբացարի առաջնային մանդարով օժիռված իշխանության ներկայացուցական

մարմինների ձեւավորման գործում քաղաքական եւ գործարար շահերի անմիջական միահյուսման որեւէ հնարավորություն»:

Այս իրավական դիրքորոշումը բավարար չափով ուշադրության չարժանացավ ՀՀ ընդունական օրենսգրքի և ողջ ընդունական համակարգի բարեփոխման ընթացքում, մասնավորապես, նաև՝ ՀՀ Սահմանադրության 65 հոդվածի պահանջների կափարումը երաշխավորելու առումով, որն էապես կարող էր նպաստել ընդունական համակարգի և կոնկրետ ընդունական գործընթացի նկարմամբ հասարակական վստահության ամրապնդմանը:

ՀՀ Սահմանադրության սահմանադրական կարգի հիմունքների հիմնարար սկզբունքներից բխում է, որ Հայաստանի Հանրապետությունում ընդունված պետք է դառնան քաղաքական հակամարդությունների հաղթահարման և պետքական կարգի հիմքերն ամրապնդող գործոն: Իրականում հետքնարական գործընթացներն ավելի են սրում թե՛ քաղաքական և թե՛ հասարակական հակամարդությունը՝ վրանգելով ժողովրդավարական այնպիսի արժեքներ, ինչպիսիք են հանդուրժողականությունը, բազմակարծությունը, համագործակցությունը, հանրային վարահությունը, քաղաքակիրթ երկխոսությունը: Նման իրավիճակը նաև սահմանադրահա-վական լուծումներ պահանջող հիմնախնդիր է, որին բազմիցս անդրադարձել է ՀՀ սահմանադրական դադարանուն իր որոշումներում, ինչպես նաև 2006 և 2007 թվականների փարեկան հաղորդումներում:

Սահմանադրական դատարանը գիտում է, որ կան մի շարք հիմնախնդիրներ, որոնք առաջնահերթ լուծում են պահանջում: Դա առաջին հերթին վերաբերում է գործող ընդրական համակարգին: Այս համակարգի պայմաններում հետեւանքները միշտ նույնը կարող են լինել: Ընդրական համակարգի հիմքում պետք է լինի հնարավոր ընդրախախորումների բացառման սկզբունքը: Դրան հնարավոր է հասնել ընդրությունների կազմակերպման և անցկացման համակարգի արմադրական բարեփոխման արդյունքում միայն: Հանրային վարահության բարձրացման և սահմանադրական հիմնարար սկզբունքների պահանջներին համապարասիան ընդրություններ կազմակերպելու համար որակապես նոր մոդելում պետք է դրսեւորվի նաև ընդրական գործընթացների բողոքարկման ողջ համակարգի նկարմամբ:

Ինչ վերաբերում է դադարքննության առարկա դարձած վեճի շրջանակներում իրավիճակի զնահարմանը, ապա համադրելով կողմերի փաստարկներն ու հակափարարկները, վերլուծելով գործի նյութերը, օրենսդրական առկա կարգավորումներն ու դրանց կիրառման պրակտիկան, սահմանադրական դադարանք գրնում է, որ գործող իրավակարգավորման շրջանակներում՝ իհամը ունենալով

ընդունված է այս փաստական արդյունքները, որոնք սպացվել են ՀՀ ընդունված օրենսգրքի պահանջների հիման վրա եւ ՀՀ ՀՕ-ով նախագրեսված իրավասության շրջանակներում դրանք ամփոփելու արդյունքում, ՀՀ կենդանական ընդունված հանձնաժողովը 2008թ. փետրվարի 19-ի Հանրապետության Նախագահի ընդունված արդյունքներով այլ որոշում կայացնել չէր կարող:

Ենթակա գործի քննության արդյունքներից եւ դեկավարվելով Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 100 հոդվածի 3.1. կերով, 102 հոդվածով, «Սահմանադրական դարարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 63, 64 եւ 74 հոդվածներով, Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դարարանը **Ո Ր Ո Շ Ե Յ**.

1. «Հանրապետության Նախագահ ընդունվելու մասին» Հայաստանի Հանրապետության կենդանական ընդունված հանձնաժողովի 2008 թվականի փետրվարի 24-ի թիվ 24-Ա որոշումը թողնել ուժի մեջ:

2. Թիվ 01/28, 08/27, 17/02, 20/18, 23/41, 28/15, 33/04, 33/21, 33/22, 37/03, 37/11, 37/44 գրեղամասային ընդունված հանձնաժողովների ամփոփիչ արձանագրություններում փոփոխությունների, թիվ 30, 31 եւ 38 ընդունված հանձնաժողովների՝ վերահաշվարկ կատարելը մերժելու վերաբերյալ որոշումների, ինչպես նաև դիմողների կողմից ներկայացված քվեաթերթիկների եւ քվեարկության ծրարների ու գրեանյութերով ներկայացված փասերի իրավագնահարման եւ օրինականությունը պարզելու նպատակով դրանք գրամադրել ՀՀ դարախագությանը՝ օրենքով սահմանված կարգով ընթացք դալու համար:

3. Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 102 հոդվածի երկրորդ մասի համաձայն սույն որոշումը վերջնական է եւ ուժի մեջ է մտնում իրապարակման պահից:

ՆԱԽԱԳԱՎԱԾՈՂ

Գ. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ